

[Skræppenborg-Nielsen.]

ofte ondt af sig, fordi statens udgifter fortsat er stigende, og det har man naturligvis lov til; men man glemmer at tage i betragtning, at bl. a. indførelsen af en omsætningsafgift, som de borgerlige partier jo stemte for — bortset fra partiet de uafhængige — i sig selv betyder, at statens regnskabstal og hele omsætningen stiger ganske betydeligt, fordi også statens mange virksomheder og gøremål skal betale omsætningsafgift.

Det bør heller ikke glemmes, at de nuværende støtteforanstaltninger til landbruget også er medvirkende til, at staten skal bruge flere penge — og det er jo som bekendt ikke småpenge, dansk landbrug har modtaget i de seneste år. Det skal dansk landbrug som sådant fra vor side ikke høre ondt for, selv om vi på en række områder kunne have ønsket en anden landbrugsstøtte end den, der blev lov.

Spørgsmålet er nu, hvor længe denne landbrugsstøtte skal vare ved i betragtning af den glædelige økonomiske udvikling, der har fundet sted inden for landbruget i forhold til i fjor. I forhold til i fjor kan dansk landbrug nemlig konstatere en statusforbedring på omkring en halv milliard kroner, og det er jo ikke så lidt. Hertil kommer — og det er det vigtigste — at de relativt gode priser på landbrugsvarer synes at være stabile, således at påvirkningen af landbrugsindkomsterne i positiv retning anses for at skulle kunne holde. Med andre ord: dansk landbrug er i en helt ny situation, som ikke ret mange havde regnet med var mulig, og det er jo igen en af bekræftelserne på det gamle ord om, at det er vanskeligt at spå om, hvad fremtiden vil bringe. Nu ved jeg meget vel, at udsigterne for dansk landbrug måske ikke bliver så gunstige efter den 1. januar 1964 på grund af fællesmarkedets mulige dispositioner, men alligevel kunne jeg ønske at få lidt at vide om, hvordan regeringen bedømmer situationen, også for så vidt angår den fremtidige støtte til landbruget.

Jeg har i øvrigt bemærket mig, at statens forskellige tilskud til hjælp for u-landene er steget lidt; men her som andre steder i finanslovsforslaget er det virkelig et meget stort spørgsmål, om det nu også er nok, ikke mindst under henvisning til, hvilke

opgaver der venter også Danmark i disse lande.

Jeg agter ikke her at gentage, hvad jeg allerede har sagt ved et par tidligere førstebehandlinger af andre finanslovsforslag. Selv om det, jeg dengang gav udtryk for, fortsat er gældende, i hvert fald for os, skal jeg blot nu sige, at vor stilling til militæruddgifterne naturligvis fortsat er den samme. Vi synes, at det er lige stærkt nok — for blot at holde sig til finanslovsforslagets § 27, der omhandler statens anlægsudgifter — at medens socialministeriet her står opført med bare 3.103.000 kr. og undervisningsministeriet med 121.888.000 kr., møder militærvæsenet op med et beløb på ikke mindre end 271 mill. kr. Vi agter som før ved anden behandling af finanslovsforslaget at stille ændringsforslag om samtlige militæruddgifters bortfald. Vi mener nemlig fortsat, at Danmark bør afruste.

Rimstad: Finanslovsforslaget for 1964-65 er præget af lyssyn hos den højtærede finansminister. Ved lovforslagets fremsættelse sagde han, at landets økonomi udmærker sig ved en prisværdig stabilitet, priserne er stabile, og betalingsbalancen har overskud. Det lyder godt, og endnu bedre er det, at det efter vor opfattelse faktisk forholder sig sådan.

Det må også anerkendes, at ministeren, da han fremsatte forslaget, så at sige afstod fra at tage denne gunstige stilling til indtægt for regeringen og dens handlinger, hvilket hans chef, den højtærede statsminister, ikke undlod at gøre i åbningstalen i år, hvor statsministeren bl. a. om forårets helhedsløsning sagde, at den sammen med omsforliget havde medvirket til at genskabe den økonomiske balance. Denne udtalelse kræver efter min opfattelse en eftersætning, nemlig den, at omsforlig og helhedsløsning nok indtil nu har haft en vis virkning, omend på indeværende tidspunkt en særdeles begrænset og beskedent virkning, på den øjeblikkelige gode økonomiske situation, men at hovedårsagen til denne næsten udelukkende skyldes to faktorer: for det første den internationale konjunkturfremgang, der har muliggjort en forøget afsætning af danske industrivarer til forøgede priser på de udenlandske markeder, og for